

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Helena Ciepla (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Miasta G.

przeciwko Przedsiębiorstwu Dróg Komunalnych - Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o wydanie nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 listopada 2008 r., zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego w G. z dnia 24 czerwca 2008 r., sygn. akt VII Ga (...) [WSC (...)],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 24 czerwca 2008 r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanej Spółki jako niedopuszczalną, z tej przyczyny, że wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych.

Pozwana w zażaleniu na to postanowienie zarzuciła obrazę art. 25 § 1 i 2 k.p.c. polegającą na niesprawdzeniu przez Sąd z urzędu wartości przedmiotu sporu, skoro przy wielkości spornej nieruchomości powinien mieć wątpliwości co do prawidłowego oznaczenia tej wartości i podjąć czynności zmierzające do ustalenia właściwej wartości, zaś strona pozwana nie zgłosiła w tym przedmiocie zarzutu, gdyż nie знаła zarządzenia Prezydenta Miasta G., bowiem powód je ujawnił dopiero w toku sporu.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i nadanie skardze kasacyjnej biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stanowisko Sądu Okręgowego o odrzuceniu skargi kasacyjnej nie może być skutecznie zwalczane, bowiem znajduje uzasadnienie w art. 398² § 1 i art. 370 w związku z art. 398²¹ k.p.c.

Strona powodowa w pozwie określiła wartość przedmiotu sporu na kwotę 1.615, 16 zł. i tak określona wartość pozostaje niezmieniona do końca postępowania, chyba że nastąpi zmiana tej wartości w wyniku sprawdzenia przez Sąd z urzędu lub na zarzut pozwanego, albo gdy nastąpiła zmiana powództwa pociągająca za sobą taką zmianę.

Zgodnie z art. 25 § 1 k.p.c. Sąd może z urzędu – do chwili doręczenia pozwanemu odpisu pozwu - sprawdzić wartość przedmiotu sporu, a po dokonaniu doręczenia aż do chwili wdania się w spór co do istoty sprawy, tylko na zgłoszony przez pozwanego zarzut w tym przedmiocie (art. 25 § 2 k.p.c.).

Jak wynika z akt sprawy, Sąd nie podejmował z urzędu czynności w celu sprawdzenia wartości przedmiotu sporu, a strona pozwana nie zgłosiła w tym zakresie zarzutu. W tej sytuacji, określona w pozwie wartość przedmiotu sporu pozostała niezmieniona aż do zakończenia postępowania apelacyjnego i strona pozwana nie może w skardze kasacyjnej skutecznie określić wyższej wartości przedmiotu zaskarżenia. Zatem Sąd Okręgowy prawidłowo przyjął, że wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekracza kwotowego progu dopuszczalności skargi kasacyjnej i skargę tę odrzucił, co przesądza o bezzasadności zażalenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy zażalenie oddalił (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).